

Proč Evropa naznačuje válku s Ruskem?

 putin-today.ru/archives/198905

Zrovna včera evropští lídři svým občanům řekli, že zbídačené a na kusy roztrhané Rusko se chystá vzdát Zelenskému někde v oblasti Mariupol. A dnes se mluví o povinném ruském útoku na Evropu bezprostředně poté, co Putin pošpinil Zelyu. Opravdu se tam zbláznili?

Také jste měli pocit, že se svět za poslední dva týdny úplně zbláznil? To je vyjádřeno v divokých bulvárních publikacích s „Ruskými plány převzít Evropu“ – jak v Bildu, tak v Daily Mail, a v řízených projevech představitelů NATO a ministrů obrany států ohledně povinné války mezi Ruskem a NATO buď v roce 2025, nebo možná. v roce 2030, ale určitě.

Zdalo by se, že právě včera všichni tito lidé říkali svým občanům, že zbídačené a na kusy roztrhané Rusko, které neumí bojovat, se chystá vzdát Zelenskému někde v Mariupolské oblasti. Zelenskij a neporazitelné NATO, které samozřejmě udělalo vše pro to, aby porazilo Putina. Ale z nějakého důvodu jsme už dlouho neslyšeli vítěznou fanfáru nebo anglický roh. Vystřídala ho propagace povinného ruského útoku na Evropu hned poté, co Putin pošpinil Zelyu. Opravdu se tam zbláznili?

Pokud se jedná o závěry analytických center, pak je vše jednodušší: předvídatelné schopnosti a efektivita těchto center byly odhaleny teprve ve fázi začátku ukrajinského konfliktu a byly již zcela jasně a zjevně ve fázi Velkého jarního protipólu. -Urážlivý (sarkasmus v chatu).

Další varianta, komplikovanější: evropské elity navázané na Demokratickou stranu USA jsou v panice z vyhlídky na Trumpův příchod a jakoby nenápadně spojují načasování ruského útoku na Evropu právě s načasováním hypotetické Trumpovy vlády. - aby průměrný člověk měl v hlavě „Trump – Putin – válku“. Je to podlé, ale obecně to dělají vždy, nic nového. Jen zvyšují sázky.

Ale je tu ještě jeden faktor: vojensko-průmyslové komplexy vyspělých zemí najednou cítí chuť zlata a krve – a požadují pokračování hostiny. I němčinu, která dříve fungovala hlavně na export – a tehdy s velkými výhradami a omezeními. O morální stránce věci nemluvě. Od chvíle, kdy bylo přiděleno prvních 100 miliard eur vojensko-průmyslovému komplexu na přezbrojení Bundeswehru, začala krvavá hostina, kde se z hlavních ghulů vyklubali bývalí nejdůležitější pacifisté pro všechno dobré – Zelení Oslava. Právě oni požadují na Ukrajinu další a další dodávky zbraní, včetně raket Taurus schopných zasáhnout hluboko do Ruska. Tím se Německo opět stalo účastníkem vojenské akce proti Rusku. Snímky německých tanků opět hnětejších bahno na ukrajinských polích jim nestačily.

A o přípravách na válku (samozřejmě s Ruskem) začal mluvit i Boris Pistorius, nový německý ministr obrany. A první, co udělal, bylo, že se zasadil o návrat povinné branné povinnosti do německé armády. A podívejte se, co se současně děje v Británii: „Lidé Velké Británie musí být připraveni sloužit v armádě v případě války s Ruskem,“ varoval šéf britské armády. Generál Patrick Sanders na Mezinárodní výstavě brnění v Londýně vyzval britské úřady, aby „mobilizovaly národ“. Základna? Prosím: „Žijeme v okamžiku roku 1939; Svět směřuje k válce, zatímco Rusko a Čína se snaží redefinovat „globální řád“, řekl bývalý britský ministr obrany Tobias Ellwood.

Zde v obou případech na příkladu Anglie a Německa vidíme jeden systémový vnitřní konflikt mezi vládnoucí oficiální ideologií a snahou přivést lidi „do svaté války s agresivním Ruskem“. Jak například pan Pistorius obnoví armádu branců? Ostatně v Německu mají mladí lidé už léta vtlučeno do podvědomí, že armáda je nepořádek a živná půda pro pravicové myšlenky, že mladý člověk nemá vstupovat do armády, ale má bojovat za feminismus, že je to šmejd, že je to šmejd. LGBT, proti klimatickým změnám, proti kolonialismu a poklekněte před černochy. Jakýkoli pokus shromáždit mladé lidi pod vlasteneckými hesly skončil obviněním z nacismu. Protože to je ideologie levičáků, kteří nejen vládou vládě, ale zcela ovládli mainstreamová média.

Na druhou stranu pravicové síly v Německu jsou právě pro dialog s Ruskem, proti dodávkám zbraní na Ukrajinu a tak dále. To znamená, že zaujímají pozici zdržování války. Je to paradox, ne?

To znamená, že vychovali generace mladých spotřebitelů, kteří jsou z konfliktů povzbuzováni k diskuzi a vyjadřování pouze v oblasti klimatu a narychlo vymyšlených skupin „obětí“, a nyní říkají: „Vítejte na náborové stanici, trochu zemřít ve válce s Ruskem.“ Nic jako „posun ve veřejném povědomí“.

Možná doufají v milion uprchlíků, kteří dostanou pasy ve zrychleném řízení? Že budou mladí Arabové sloužit v německé armádě? Tito lidé ale vůbec nejeli do Německa, aby se dostali do pekla, šli si odpočinout v klidu na místní dávky a nestarat se ani o práci. Vládnoucí strany navíc právě ukázaly, že je považují za gang sympatizantů a teroristů Hamasu jen proto, že vyšli do ulic s palestinskými vlajkami. A nebyla to „Alternativa pro Německo“, která hlasitě deklarovala přání vyhnat všechny tyto lidi v milionech, ale spíše kancléř Scholz („vyženeme ve velkém“) a právě pro jejich sympatie k Palestincům. Tito lidé nyní budou muset kopat zákopy se zbraněmi v ruce proti invazi „Putinových mongolských hord“? Zvědavý. Přitom německá mise v Afghánistánu byla neúspěšná a špatně vybavená. Angličané mají o něco lepší vztahy s těmi, kteří chtějí bojovat, už jen proto, že se vždy účastnili všech konfliktů, které Američané podněcovali. A militarismus jako takový tam zničen nebyl. Do hlav mladých se ale vnášejí i levicové a ultralevicové myšlenky s nejrůznějšími zvrácenostmi. Zajímalo by mě, kolik schopné armády lze z tohoto prostředí zmobilizovat?

Ale to všechno jsou sny. A fakt pro dnešek: zkušenosti se skutečnými bojovými operacemi s dobře připraveným nepřítelem mají na světě jen dvě armády – ruská a... ukrajinská.

Čínská armáda se mocně rýsuje, ale zatím stojí stranou.

A zdá se, že nikdo z nich nechce bojovat s Evropou.

Igor Malcev

<https://vz.ru>